Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 9. júla 2015 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poľnohospodárstvo — Spoločná organizácia trhov — Banány — Nariadenie (ES) č. 2362/98 — Články 7, 11 a 21 — Colné kvóty — Banány pochádzajúce z krajín AKT — Nový dovozca — Dovozné licencie — Neprevoditeľnosť práv vyplývajúcich z niektorých dovozných licencií — Zneužívajúce konanie — Nariadenie (ES) č. 2988/95 — Článok 4 ods. 3“

Vo veci C-607/13,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Taliansko) z 10. júla 2013 a doručený Súdnemu dvoru 25. novembra 2013, ktorý súvisí s konaním:

Ministero dell’Economia e delle Finanze,

Agenzia delle Dogane,

Európska komisia

proti

Francescovi Cimminovi,

Costantinovi Elmimu,

Dilettovi Nicchimu,

Vincenzovi Nicchimu,

Ivovi Lazzerimu,

Euclidovi Lorenzonovi,

Patrizii Mansuttiovej,

Mauriziovi Misturellimu,

Mauriziovi Momessovi,

Mirjame Princicovej,

Marcovi Raffaellimu,

* Jazyk konania: taliančina.

Giannimu Vecchimu,

Marcovi Malavasimu,

Massimovi Malavasimu,

Umbertovi Malavasimu,

Carlovi Moscovi,

Lucovi Nicolimu,

Raffaelle Orserovej,

Raffaellovi Orserovi,

Erminii Palombiniovej,

Matteovi Surianovi,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory L. Bay Larsen, sudcovia K. Jürimäe (spravodajkyňa), J. Malenovský, M. Safjan a A. Prechal,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: L. Carrasco Marco, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. novembra 2014,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— E. Lorenzon, P. Mansutti, M. Misturelli, M. Momesso, M. Princic, ako aj M. Raffaelli a G. Vecchi, v zastúpení: P. Rovatti, avvocato,

— E. Palombini, v zastúpení: W. Viscardini a G. Donà, avvocati,

— M. Surian, v zastúpení: R. Bettiol a B. Cortese, avvocati,

— R. Orsero, v zastúpení: F. Munari, R. Dominici a U. De Luca, avvocati,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, za právnej pomoci A. Collabolletta, avvocato dello Stato,

— Európska komisia, v zastúpení: B.-R. Killmann a P. Rossi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 5. februára 2015,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 11 a 21 nariadenia Komisie (ES) č. 2362/98 z 28. októbra 1998, ktoré stanovuje podrobné pravidlá pre uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 404/93, pokiaľ ide o režim dovozu banánov do Spoločenstva [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 293, s. 32), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1632/2000 z 25. júla 2000 (Ú. v. ES L 187, s. 27; ďalej len „nariadenie č. 2362/98“), ako aj článku 4 ods. 3 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Ministero dell'economia e delle finanze (Ministerstvo hospodárstva a financií), Agenzia delle dogane (Colný úrad) a Európskou komisiou na jednej strane a právnymi zástupcami spoločností, ktoré do Európskej únie dovážajú banány z afrických krajín, Karibiku a Tichomoria (ďalej len „štáty AKT“), ako aj z iných tretích krajín, vrátane SIMBA SpA (ďalej len „SIMBA“) a Rico Italia srl (ďalej len „Rico Italia“) na druhej strane vo veci výšky cla, ktoré sú tieto spoločnosti povinné zaplatiť za uvedený dovoz.

Právny rámec

Nariadenie (EHS) č. 404/93

3 Hlava IV nariadenia Rady (EHS) č. 404/93 z 13. februára 1993 o spoločnej organizácii trhu s banánmi (Ú. v. ES L 47, s. 1; Mim. vyd. 03/013, s. 388), zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia (Ú. v. ES L 160, s. 80; Mim. vyd. 03/025, s. 391, ďalej len „nariadenie č. 404/93“), sa nazýva „Obchodovanie s tretími krajinami“. Články 16 až 20 nariadenia č. 404/93 nachádzajúce sa v tejto hlave IV upravujú colné kvóty uplatniteľné na banány pochádzajúce z tretích krajín.

4 Článok 16 tohto nariadenia stanovuje:

„Články 16 až 20 tejto hlavy platia len pre čerstvé produkty patriace pod kód KN ex 0803 00 19.

Na účely tejto hlavy:

1. ‚tradičné dovozy zo štátov AKT‘ sú dovozy banánov do [Únie] pôvodom zo štátov uvedených v prílohe k tomuto nariadeniu do 857 700 ton (čistá hmotnosť) za rok; tieto sa nazývajú ‚tradičné AKT banány‘;

2. ‚netradičné dovozy zo štátov AKT‘ sú dovozy banánov do [Únie] pôvodom zo štátov AKT, na ktoré sa však nevzťahuje definícia 1; tieto sa nazývajú ‚netradičné AKT banány‘;

3. ‚dovozy z tretích štátov nepatriacich do AKT‘ sú banány dovezené do [Únie] pôvodom z tretích štátov, iných ako štáty AKT; tieto sa nazývajú ‚banány z tretích štátov‘.“

5 Článok 18 uvedeného nariadenia uvádza:

„1. Tarifná [colná – *neoficiálny preklad*] kvóta 2 200 000 ton (čistá hmotnosť) sa otvorí každý rok pre dovozy banánov z tretieho štátu a netradičných AKT banánov.

Dovozy banánov z tretích štátov podľa tarifnej [colnej – *neoficiálny preklad*] kvóty podliehajú clu 75 [eur] na tonu, zatiaľ čo dovozy netradičných AKT banánov nepodliehajú žiadnemu clu.

2. Dodatočná tarifná [colná – *neoficiálny preklad*] kvóta 353 000 ton (čistá hmotnosť) sa otvorí každý rok pre dovozy banánov z tretích štátov a netradičných AKT banánov.

Dovozy banánov z tretích štátov podľa tarifnej [colnej – *neoficiálny preklad*] kvóty podliehajú clu 75 [eur] na tonu, zatiaľ čo dovozy netradičných AKT banánov nepodliehajú žiadnemu clu.

3. Na dovozy tradičných AKT banánov sa neplatí žiadne clo.

…“

6 Článok 19 ods. 1 toho istého nariadenia stanovuje:

„Pri spravovaní tarifných [colných – *neoficiálny preklad*] kvót uvedených v článku 18 ods. 1a 2 a dovozov tradičných AKT banánov sa postupuje v súlade s metódou, ktorá vychádza z tradičných obchodných tokov (‚tradičné/nové‘).

…“

Nariadenie č. 2362/98

7 Odôvodnenia 6, 8, 10 a 14 nariadenia č. 2362/98 znejú:

„(6) domnievajúc sa, že časť colných kvót a tradičných AKT banánov sa má vyhradiť pre nových dovozcov a celkové prerozdelenie má byť postačujúce na to, aby umožnilo dovozcom podieľať sa na dovoznom obchode, a podporovalo riadnu hospodársku súťaž;

…

(8) domnievajúc sa, že niekoľkoročné skúsenosti z uplatňovania opatrení týkajúcich sa dovozu banánov do Spoločenstva naznačujú potrebu sprísniť kritériá kvalifikačných predpokladov u nových dovozcov, aby sa predišlo registrácii fiktívnych dovozcov a prideľovaniu kvót na základe neprirodzených alebo špekulatívnych žiadostí;… predovšetkým je opodstatnené požadovať najmä minimálnu skúsenosť s dovozom porovnateľných výrobkov – čerstvých výrobkov, ktoré spadajú pod kapitoly 7, 8 a, za určitých podmienok, 9 kombinovanej nomenklatúry;… ďalej, aby sa zabránilo žiadostiam o ročné pridelenie kvóty, ktoré nezodpovedajú skutočným kapacitám dovozcov a ktoré nepovedú k žiadostiam o dovozné licencie na zodpovedajúce množstvá, podávanie žiadostí o ročné pridelenie kvóty by malo podliehať požiadavke, aby sa namiesto zábezpeky za dovoznú licenciu zložila zábezpeka…

…

(10) domnievajúc sa, že je potrebné prijať ustanovenia týkajúce sa registrácie dovozcov a v závislosti od prípadu stanoviť ich referenčné množstvo alebo ročné kvóty, špecifikovať podmienky dozoru a kontroly, ktorými sú poverené príslušné vnútroštátne orgány, a spresniť následky vyplývajúce z nesplnenia určitých povinností, najmä v oblasti registrácie a vyhlásení na účely získania referenčného množstva alebo dovozných kvót;

…

(14) domnievajúc sa, že je potrebné určiť podmienky a účinky takéhoto prevodu licencie vzhľadom na definíciu kategórií dovozcov, ktorá vyplýva z tohto nariadenia; že prevod obmedzený na jedného nadobúdateľa licencie alebo výpisu umožní, aby sa rozvíjali obchodné vzťahy medzi rôznymi

zaregistrovanými dovozcami; že umožnením prevodu z nových dovozcov na tradičných dovozcov by sa však nemal podporovať neprirodzený obchod, špekulácie a narušovanie normálneho obchodu“. [*neoficiálny preklad*]

8 Článok 2 tohto nariadenia stanovuje, že colné kvóty a množstvá tradičných AKT banánov upravené jednotlivo v článku 18 ods. 1 a 2 a článku 16 nariadenia č. 404/93 sú poskytnuté v rozsahu 92 % pre tradičných dovozcov definovaných v článku 3 nariadenia č. 2362/98, ako aj 8 % pre nových dovozcov definovaných v jeho článku 7.

9 Podľa článku 7 nariadenia č. 2362/98:

„V zmysle tohto nariadenia je ‚novým dovozcom‘ na účely dovozu v rámci colných kvót a tradičných AKT banánov hospodársky subjekt so sídlom v [Únii], ktorý sa v čase registrácie:

a) zaoberal obchodnou činnosťou dovozu čerstvého ovocia a zeleniny, ktoré spadajú pod kapitoly 7 a 8, alebo výrobkov podľa kapitoly 9 colnej a štatistickej nomenklatúry a spoločného colného sadzobníka na vlastný účet a nezávisle, ak dovážal aj výrobky, ktoré spadajú pod kapitoly 7 a 8, počas jedného z troch rokov bezprostredne predchádzajúcich roku, na ktorý sa požaduje registrácia, a

b) uskutočnil v období určenom v písmene a) v rámci tejto činnosti dovozy s celkovou colnou hodnotou podľa vyhlásení najmenej 400 000 [eur].“ [*neoficiálny preklad*]

10 Článok 8 ods. 4 prvý pododsek tohto nariadenia znie:

„Na obnovenie registrácie musia dovozcovia poskytnúť príslušným orgánom dôkaz, že skutočne doviezli na vlastný účet aspoň 50 % množstva, ktoré im bolo pridelené na daný rok.“ [*neoficiálny preklad*]

11 Článok 11 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Členské štáty sú zodpovedné za zabezpečenie súladu s týmto oddielom.

Kontrolujú najmä to, či sú dotknutí dovozcovia v odvetví uvedenom v článku 7 obchodne aktívni ako dovozcovia do [Únie] na vlastný účet a či sú nezávislými hospodárskymi jednotkami z pohľadu riadenia, personálu a činnosti. Ak existujú dôvody na podozrenie, že tieto podmienky nespĺňajú, žiadosti o registráciu a žiadosti o ročné prídely kvóty sa prijmú len na základe poskytnutia takého dôkazu dovozcom o súlade, ktorý je príslušnými vnútroštátnymi orgánmi považovaný za dostatočný.“ [*neoficiálny preklad*]

12 Ustanovenia o vydávaní dovozných licencií sú upravené článkami 14 až 22 toho istého nariadenia. Článok 21 ods. 1 a 2 tohto nariadenia stanovuje:

„1. Práva vyplývajúce z dovoznej licencie vydanej v súlade s touto kapitolou sa prevádzajú na jednotlivého dovozcu nadobúdateľa za podmienok upravených v článku 9 nariadenia [Komisie] (EHS) č. 3719/88 [zo 16. novembra 1988, ktoré ustanovuje spoločné podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných povolení a licencií s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 331, s. 1)] bez toho, aby bol dotknutý odsek 2 tohto článku.

2. Prevod práv sa môže uskutočniť:

a) medzi tradičnými dovozcami zaregistrovanými podľa článku 5,

b) z tradičných dovozcov na nových dovozcov zaregistrovaných podľa článku 8 alebo

c) medzi novými dovozcami.

Prevod práv z nových dovozcov na tradičných dovozcov nie je dovolený.“

Nariadenie č. 2988/95

13 Článok 4 nariadenia č. 2988/95 znie:

„1. Je všeobecným pravidlom, že pri akejkoľvek nezrovnalosti sa neprávom získaná výhoda odníme:

— povinnosťou zaplatiť alebo vrátiť dlžné alebo neprávom získané sumy,

— úplnou alebo čiastočnou stratou záruky poskytnutej na podporu žiadosti o poskytnutú výhodu alebo v čase prijatia zálohy.

2. Uplatnenie opatrení uvedených v odseku 1 sa obmedzí na zrušenie poskytnutej výhody chody, ak je tak ustanovené, na úrok [na odňatie poskytnutej výhody, zvýšenej, ak je to tak ustanovené, o úrok – *neoficiálny preklad*] určený na základe paušálnej sadzby.

3. Činy, o ktorých sa zistí, že boli úmyselne vykonané na získanie výhody v protiklade s cieľmi práva [Únie] platného v danom prípade tým, že sa umelo vytvorili podmienky potrebné na získanie výhody, majú za následok neposkytnutie výhody alebo jej zrušenie.

4. Opatrenia ustanovené v tomto článku sa nepovažujú za tresty [sankcie – *neoficiálny preklad*].“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14 Spoločnosti v postavení „nového dovozcu“ v zmysle článku 7 nariadenia č. 2362/98, ktoré disponovali potrebnými dovoznými licenciami „AGRIM“ v rámci colných kvót podľa nariadenia č. 404/93, doviezli v priebehu rokov 1999 a 2000 do Únie banány pochádzajúce z krajín AKT a z tretích štátov nepatriacich do AKT. V tejto súvislosti boli v závislosti od prípadu predmetné dovozy buď oslobodené od cla alebo podliehali zníženému clu v sume 75 eur za tonu (ďalej len „zvýhodnená colná sadzba“).

15 Spoločnosť SIMBA, ktorú zastupujú pán a pani Orsero, vykonáva činnosť tak na trhu dovozu banánov ako tradičný dovozca v zmysle článku 3 nariadenia č. 2362/98, ako aj na trhu predaja banánov v Únii. Spoločnosť Rico Italia, ktorú zastupuje pán Misturelli, je dovozca zaregistrovaný ako nový dovozca.

16 Daňová kontrola v spoločnosti SIMBA, ktorú vykonala Guardia di Finanza (colná a finančná polícia), preukázala existenciu obchodných praktík, ktoré môžu byť označené za podvod, medzi spoločnosťami SIMBA, Rico Italia a predmetnými novými dovozcami vo veci samej.

17 Tieto praktiky boli organizované tak, aby sa obišiel zákaz upravený v článku 21 ods. 2 druhom pododseku nariadenia č. 2362/98 prevodu práv vyplývajúcich z dovoznej licencie zo strany nového dovozcu v prospech tradičného dovozcu, aby sa tak spoločnosti SIMBA prostredníctvom dovozných licencií „AGRIM“, ktoré boli pridelené novým dovozcom vo veci samej, umožnilo neoprávnene používať zvýhodnenú colnú sadzbu na dovoz banánov.

18 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že plnenia vo veci samej zodpovedali tejto schéme:

— po prvé spoločnosť SIMBA predávala systematicky spoločnosti Rico Italia banány nachádzajúce sa mimo colného územia Únie,

— po druhé spoločnosť Rico Italia ďalej predávala tieto banány novým dovozcom vo veci samej, ktorí disponovali potrebnými dovoznými licenciami, na základe čoho sa na ne uplatňovala zvýhodnená colná sadzba,

— po tretie noví dovozcovia vo veci samej doviezli banány do Únie a po preclení ich odpredávali spoločnosti Rico Italia a

— po štvrté spoločnosť Rico Italia predala tieto banány spoločnosti SIMBA.

19 Voči zástupcom spoločností SIMBA, Rico Italia a novým dovozcom vo veci samej bolo začaté trestné stíhanie z dôvodu porušovania colných predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou a uvádzania nepravdivých vyhlásení. Ministero dell'economia e delle finanze, Agenzia delle dogane a Komisia predstavujú v tomto konaní poškodených.

20 V konaní v prvom stupni Tribunale di Verona (Okresný súd vo Verone, Taliansko) rozhodol o vine zástupcu spoločnosti Rico Italia za skutky, ktoré mu boli vytýkané, a rozhodujúc o občianskoprávnych nárokoch ho zaviazal na náhradu škody, ktorá vznikla poškodeným, a úhradu platby pre Ministero dell'economia e delle finanze, ako aj Agenzia delle dogane. Tento súd ostatných obžalovaných oslobodil.

21 Corte d'appello di Venezia (Odvolací súd v Benátkach, Taliansko) domnievajúc sa, že skutočnosti vytýkané zástupcovi spoločnosti Rico Italia boli premlčané, rozhodol, že nie je možné ho trestne stíhať, ale potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu, v akom sa týkal občianskoprávnych nárokov. Tento súd tiež potvrdil oslobodenie nových dovozcov vo veci samej, o ktorom rozhodol súd prvého stupňa, z dôvodu, že títo dovozcovia, na rozdiel od spoločnosti Rico Italia, skutočne vykonávali činnosť v odvetví dovozu čerstvého ovocia a zeleniny a splnili podmienky priznania postavenia nových dovozcov v zmysle nariadenia č. 2362/98.

22 Corte suprema di cassazione (Kasačný súd) rozhodol prerušiť konanie po tom, čo sa naň obrátili poškodení prostredníctvom kasačného opravného prostriedku proti rozsudku Corte d'appello di Venezia, a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 11 nariadenia č. 2362/98, podľa ktorého sú členské štáty povinné preveriť, či dovozcovia vykonávajú dovoz do Spoločenstva na vlastný účet ako samostatné hospodárske jednotky, pokiaľ ide o riadenie, personálne otázky a prevádzku, vykladať v tom zmysle, že udelené colné výhody sa nevzťahujú na každý dovoz, ktorý sa vykonáva na účet tradičných dovozcov, ak ho uskutočňujú subjekty, ktoré iba formálne spĺňajú kritériá stanovené podľa uvedeného nariadenia pre ‚nových dovozcov'?

2. Umožňuje nariadenie č. 2362/98 tradičnému dovozcovi predávať banány nachádzajúce sa mimo územia Únie novému dovozcovi s tým, že títo dovozcovia sa dohodnú, že nový dovozca zabezpečí prevoz banánov na územie Únie so zvýhodnenou colnou sadzbou a spätne ich predá tradičnému dovozcovi za vopred dohodnutú cenu, pričom neznáša nijaké skutočné podnikateľské riziko a nijakými prostriedkami sa nezúčastňuje na organizácii danej transakcie?

3. Predstavuje dohoda, ktorej sa týka predchádzajúca otázka, porušenie zákazu prevodu práv z nových dovozcov na tradičných dovozcov podľa článku 21 ods. 2 nariadenia č. 2362/98 s tým dôsledkom, že uskutočnený prevod práv nie je účinný a colný dlh ostáva v súlade s článkom 4 ods. 3 nariadenia č. 2988/95 v plnej, a nie vo zvýhodnenej výške?"

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

23 Ústna časť konania sa skončila 5. februára 2015 po prednesení návrhov generálnej advokátky.

24 Listom z 19. marca 2015, ktorý bol doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, pán Surian navrhol, aby tento súd jednak nariadil opätovné otvorenie ústnej časti konania a jednak adresoval Corte suprema di cassazione žiadosť o vysvetlenie vo veci skutkových okolností vo veci samej, ako ich opisuje tento súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Pán a pani Orsero, ako aj pani Palombini formulovali podobný návrh listami z 20. a 26. marca 2015, ktoré boli doručené Súdnemu dvoru v tie isté dni.

25 Na podporu svojich návrhov títo účastníci konania vo veci samej v podstate uvádzajú, rovnako ako tvrdili vo svojich písomných pripomienkach predložených Súdnemu dvoru a počas pojednávania, že niektoré skutkové okolnosti uvedené vo vnútroštátnom rozhodnutí nezodpovedajú skutočnostiam preukázaným v konaní na prvom stupni a v odvolacom konaní. Uvedení účastníci konania vo veci samej uvádzajú, že návrhy generálnej advokátky sú z toho dôvodu založené na nesprávnych skutočnostiach týkajúcich sa nepresného obsahu tohto rozhodnutia.

26 V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta nariadiť opätovné otvorenie ústnej časti konania v súlade s článkom 83 svojho rokovacieho poriadku, najmä pokiaľ sa domnieva, že nemá dostatok informácií alebo že vec je potrebné rozhodnúť na základe tvrdenia, ku ktorému sa účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie nevyjadrili.

27 V prejednávanej veci Súdny dvor po vypočutí generálnej advokátky usudzuje, že má k dispozícii všetky informácie na zodpovedanie predložených prejudiciálnych otázok a že účastníci konania sa k nim vyjadrili.

28 Rovnako sa Súdny dvor domnieva, že Corte suprema di cassazione nie je potrebné adresovať žiadosť o vysvetlenie.

29 Z toho dôvodu je potrebné zamietnuť návrhy, ktoré podali pán Surian, pán a pani Orsero, ako aj pani Palombini.

O prípustnosti návrhu na začatie prejudiciálneho konania

30 Je potrebné konštatovať, že noví dovozcovia vo veci samej namietajú voči skutkovým okolnostiam, čo vyplýva z ich písomných pripomienok predložených Súdnemu dvoru, ako aj z ich vyjadrení uvedených na pojednávaní pred týmto súdom. Tieto námietky sa týkajú najmä skutkových predpokladov, na ktorých vnútroštátny súd založil svoje otázky, keďže podľa nových dovozcov tieto predpoklady nezodpovedajú skutočnostiam preukázaným súdom, ktorý rozhoduje vo veci samej.

31 Za týchto okolností noví dovozcovia tvrdia, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný.

32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora pri otázkach týkajúcich sa výkladu práva Únie položených vnútroštátnym súdom v rámci právnej úpravy a skutkových okolností, ktoré tento súd vymedzí na vlastnú zodpovednosť a ktorých presnosť Súdnemu dvoru neprináleží preverovať, platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže zamietnuť návrh na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátneho súdu len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s realitou alebo s predmetom sporu vo veci samej, ak ide o hypotetický problém, alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými a právnymi podkladmi potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré sa mu položili (pozri najmä rozsudok Genil 48 a Comercial Hostelera de Grandes Vinos, C-604/11, EU:C:2013:344, bod 26 a citovanú judikatúru).

33 Treba však konštatovať, že v prejednávanej veci to tak nie je.

34 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania totiž vyplýva, že výklad ustanovení nariadenia č. 2362/98 a najmä jeho článkov 7, 11 a 21 je nevyhnutný na vyriešenie sporu vo veci samej a predovšetkým na určenie, či predmetné plnenia predstavujú vzhľadom na právo Únie zneužívajúce konanie. V tejto súvislosti sa kasačný opravný prostriedok predložený na Corte suprema di cassazione týka dôvodnosti výkladu týchto článkov, ktorý vykonal Corte d'appello di Venezia.

35 Okrem toho je potrebné pripomenúť, že v rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ Súdny dvor nemôže rozhodovať o spore týkajúcom sa skutkového stavu. Taký spor, ako aj každé posúdenie skutkového stavu vo veci samej spadá do právomoci vnútroštátneho súdu (rozsudok ESPSA, C-279/06, EU:C:2008:485, bod 30 a citovaná judikatúra).

36 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O prvej otázke

37 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora v rámci konania na základe spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, zakotveného v článku 267 ZFEÚ, prislúcha Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu odpoveď potrebnú na rozhodnutie v spore, ktorý vnútroštátny súd prejednáva. Z tohto pohľadu Súdnemu dvoru prislúcha prípadne preformulovať otázky, ktoré sú mu predložené (pozri najmä rozsudok Douane Advies Bureau Rietveld, C-541/13, EU:C:2014:2270, bod 18 a citovanú judikatúru).

38 V tejto súvislosti Súdny dvor môže zo všetkých informácií, ktoré mu poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu, vybrať tie prvky práva Únie, ktoré si so zreteľom na predmet sporu vyžadujú výklad (pozri v tomto zmysle rozsudok eco cosmetics a Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 a C-120/13, EU:C:2014:2144, bod 33, ako aj citovanú judikatúru).

39 Hoci sa otázka položená v prejednávanej veci týka výkladu článku 11 nariadenia č. 2362/98, z úplného znenia tejto otázky, ako aj z informácií predložených vnútroštátnym súdom v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že tento súd sa v skutočnosti pýta na podmienku upravenú v článku 7 písm. a) tohto nariadenia v spojení s jeho článkom 11, podľa ktorej sa „nový" dovozca musí zaoberať obchodnou činnosťou dovozu „na vlastný účet a nezávisle".

40 Aj keď je vo veci samej zrejmé, že predmetní noví dovozcovia túto podmienku pri registrácii spĺňali, vnútroštátny súd sa snaží určiť, či z dôvodu ich účasti na predmetných plneniach môžu byť považovaní za dovozcov vykonávajúcich činnosti dovozu na trhu s banánmi v súlade s požiadavkami tohto nariadenia.

41 Preto je potrebné prvej otázke rozumieť tak, že sa týka toho, či sa má článok 7 písm. a) nariadenia č. 2362/98 v spojení s článkom 11 tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že podmienka, podľa ktorej musí hospodársky subjekt vykonávať hospodársku činnosť dovozu „na vlastný účet a nezávisle", sa týka jedine registrácie tohto subjektu za „nového" dovozcu v zmysle článku 7 písm. a) nariadenia č. 2362/98, alebo či je táto podmienka tiež nevyhnutná na zachovanie jeho postavenia dovozcu vzhľadom na dovoz banánov v rámci colných kvót podľa nariadenia č. 404/93.

42 Na úvod je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o dovoz banánov do Únie, nariadenie č. 404/93 upravuje obchodovanie s tretími krajinami, ktoré je založené najmä na colných kvótach podľa článku 18 ods. 1 a 2 tohto nariadenia.

43 Správa colných kvót sa v zmysle článku 19 ods. 1 uvedeného nariadenia uskutočňuje metódou „tradiční/noví“, ktorá je založená na zohľadnení tradičných obchodov, hoci ako je uvedené v trinástom odôvodnení toho istého nariadenia, určité množstvo je vyčlenené pre nových dovozcov, ktorí začali uskutočňovať svoju obchodnú aktivitu nedávno alebo chcú začať obchodovať v tomto odvetví.

44 V tomto svetle článok 2 nariadenia č. 2362/98 upravuje prerozdelenie množstva banánov, ktoré sú k dispozícii v rámci uvedených colných kvót, medzi tradičných a nových dovozcov. Z odôvodnenia 6 tohto nariadenia vyplýva, že cieľom tohto prerozdelenia je umožniť novým dovozcom podieľať sa na obchode dovozu banánov a podporovať riadnu hospodársku súťaž.

45 Nariadenie č. 2362/98 tak podriaďuje účasť dovozcov na colných kvótach určitým osobitným podmienkam tak, aby sa zachovalo prerozdelenie uvedené v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

46 Medzi tieto podmienky patria podmienky uvedené v článku 7 tohto nariadenia týkajúce sa získania postavenia „nového“ dovozcu. Podľa tohto článku je „novým“ dovozcom hospodársky subjekt so sídlom v Únii, ktorý sa v čase registrácie zaoberal najmä obchodnou činnosťou dovozu čerstvého ovocia a zeleniny, ktoré spadajú pod kapitoly 7 a 8 spoločného colného sadzobníka, na vlastný účet a nezávisle počas jedného z troch rokov bezprostredne predchádzajúcich roku, na ktorý sa požaduje registrácia.

47 Hoci z článku 7 vyplýva, že na získanie postavenia nového dovozcu musí dovozca spĺňať podmienky uvedené v tomto článku „v čase registrácie“, z jeho znenia možno tiež vyvodiť, že toto postavenie sa nadobúda „na účely dovozu v rámci colných kvót“.

48 Vzhľadom na účel, ktorým je prerozdelenie colných kvót a podpora riadnej hospodárskej súťaže na trhu s dovozom banánov a ktorý pripomenul bod 44 tohto rozsudku, tak nemožno podmienku, podľa ktorej musí nový dovozca vykonávať svoju činnosť „na vlastný účet a nezávisle“, vykladať tak, že sa obmedzuje len na činnosť, ktorú tento dovozca vykonával pred registráciou, ale sa vzťahuje aj na obdobie po nej.

49 Prerozdelenie colných kvót medzi tradičných a nových dovozcov totiž znamená, že skutočne noví dovozcovia vstúpia na trh a tým plne rozvinú svoju hospodársku činnosť (pozri v tomto zmysle rozsudok Di Lenardo a Dilexport, C-37/02 a C-38/02, EU:C:2004:443, body 84 a 87). V tejto súvislosti, ako vyplýva z odôvodnenia 8 nariadenia č. 2362/98, cieľom kritérií kvalifikačných predpokladov u nových dovozcov v rámci správy colných kvót je zabrániť registrácii fiktívnych dovozcov, a tým bojovať proti neprirodzeným alebo špekulatívnym praktikám.

50 Preto je cieľom podmienky týkajúcej sa nezávislosti obchodnej činnosti nových dovozcov, ktorá je uvedená v článku 7 písm. a) nariadenia č. 2362/98, zabrániť stavu, aby si tradičný dovozca, ktorý už využíva časť colných kvót, nechal prostredníctvom iného dovozcu prideliť časť colných kvót vyhradených pre nových dovozcov.

51 Z toho vyplýva, že táto podmienka sa má vykladať tak, že pokrýva aj dovoz banánov uskutočnený novými dovozcami v rámci colných kvót. Tento výklad navyše podporuje aj kontext, v ktorom bol prijatý článok 7 písm. a) nariadenia č. 2362/98.

52 Po prvé totiž článok 8 ods. 4 tohto nariadenia upravuje, že na obnovenie ich ročnej registrácie musia dovozcovia poskytnúť príslušným orgánom dôkaz, že skutočne doviezli na vlastný účet aspoň 50 % množstva, ktoré im bolo individuálne pridelené na daný rok. Ako v bode 64 svojich návrhov uviedla generálna advokátka, táto podmienka ukladá dovozcom povinnosť minimálneho použitia ročných kvót, ktoré im boli pridelené, s cieľom zabezpečiť ich skutočnú účasť na trhu dovozu banánov a podporiť tak jeho väčšiu konkurencieschopnosť.

53 Po druhé musia členské štáty podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 2362/98 zabezpečiť, že noví dovozcovia v Únii vykonávajú dovozy na vlastný účet ako nezávislé hospodárske jednotky a v prípade pochybností týkajúcich sa splnenia tejto podmienky musí príslušný dovozca predložiť príslušnému vnútroštátnemu úradu doklad považovaný týmto úradom za „dostačujúci“, aby boli jeho žiadosti o registráciu a o ročné pridelenie kvóty posúdené ako prípustné a aby preukázal samostatnosť svojho obchodného vedenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Di Lenardo a Dilexport, C-37/02 a C-38/02, EU:C:2004:443, bod 86).

54 Preto je potrebné vzhľadom na vyššie uvedené na prvú otázku odpovedať, že článok 7 písm. a) nariadenia č. 2362/98 v spojení s článkom 11 tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka, podľa ktorej musí hospodársky subjekt vykonávať hospodársku činnosť dovozu „na vlastný účet a nezávisle“, sa týka nielen registrácie tohto subjektu za „nového“ dovozcu v zmysle tohto ustanovenia, ale aj zachovania jeho postavenia nového dovozcu vzhľadom na dovoz banánov v rámci colných kvót podľa nariadenia č. 404/93.

O druhej otázke a prvej časti tretej otázky

55 Svojou druhou otázkou a prvou časťou tretej otázky, ktoré je potrebné skúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 21 ods. 2 nariadenia č. 2362/98 vykladať v tom zmysle, že bráni plneniam, ako sú tie vo veci samej, v rámci ktorých nový dovozca kúpi prostredníctvom iného dovozcu zaregistrovaného ako nový dovozca tovar od tradičného dovozcu pred jeho dovozom do Únie a následne ho po jeho dovoze do Únie prostredníctvom toho istého sprostredkovateľa predá tomuto tradičnému dovozcovi.

56 Podľa článku 21 ods. 2 nariadenia č. 2362/98 nie je prevod práv vyplývajúcich z dovoznej licencie vydanej v súlade s týmto nariadením prípustný, ak ho uskutočnil nový dovozca v prospech tradičného dovozcu.

57 V rámci predmetných dovozov je zrejmé, že pri neexistencii prevodu licencií „AGRIM“ alebo práv z nich vyplývajúcich predmetnými novými dovozcami v prospech tradičného dovozcu, spoločnosti SIMBA, sa článok 21 ods. 2 nariadenia č. 2362/98 v zásade neuplatní.

58 Pokiaľ však ide o dovozy do Únie, ktoré sú v podstate porovnateľné s plneniami vo veci samej, Súdny dvor vo svojom rozsudku SICES a i. (C-155/13, EU:C:2014:145, bod 40) rozhodol, že hoci článok 6 ods. 4 nariadenia Komisie (ES) č. 341/2007 z 29. marca 2007 o otvorení a ustanovení správy colných kvót a zavedení systému dovozných licencií a osvedčení o pôvode vzťahujúcich sa na cesnak a niektoré ďalšie poľnohospodárske výrobky dovezené z tretích krajín (Ú. v. EÚ L 90, s. 12), ktorý upravuje zákaz prevodu práv vyplývajúcich z dovozných licencií, v zásade nebráni takýmto plneniam, tieto napriek tomu predstavujú zneužitie práva, pokiaľ boli vytvorené umelo výlučne s cieľom uplatniť zvýhodnenú colnú sadzbu.

59 Ako v bode 95 svojich návrhov uviedla aj generálna advokátka, riešenie vyplývajúce z rozsudku SICES a i. (C-155/13, EU:C:2014:145) možno použiť aj na konanie vo veci samej.

60 V tejto súvislosti je potrebné spresniť, že hoci Súdny dvor, ktorý rozhoduje o návrhu na začatie prejudiciálneho konania, môže prípadne poskytnúť spresnenia, ktorých cieľom je viesť vnútroštátny súd pri jeho výklade, vnútroštátnemu súdu prináleží, aby preveril, či v spore vo veci samej nastali okolnosti zakladajúce zneužívajúce konanie. V tomto kontexte si overenie existencie zneužívajúceho konania od vnútroštátneho súdu vyžaduje, aby zohľadnil všetky skutočnosti a okolnosti prejednávanej veci, vrátane obchodných plnení predchádzajúcich dotknutému dovozu a nasledujúcich po ňom (rozsudok SICES a i., C-155/13, EU:C:2014:145, bod 34 a citovaná judikatúra).

61 V súlade s judikatúrou Súdneho dvora si dôkaz zneužívajúceho konania vyžaduje jednak súbor objektívnych okolností, z ktorých vyplýva, že aj napriek formálnemu dodržaniu podmienok stanovených právnou úpravou Únie cieľ tejto právnej úpravy nebol dosiahnutý, a jednak subjektívny prvok spočívajúci v úmysle získať výhodu vyplývajúcu z právnej úpravy Únie tým, že sa umelo vytvárajú podmienky potrebné na jej získanie (pozri najmä rozsudky Eichsfelder Schlachtbetrieb, C-515/03, EU:C:2005:491, bod 39, ako aj v tomto zmysle SICES a i., C-155/13, EU:C:2014:145, body 31 až 33).

62 Pokiaľ ide po prvé o cieľ sledovaný nariadením č. 2362/98, ako pripomenul bod 44 tohto rozsudku, toto nariadenie umožňuje skutočným novým dovozcom podieľať sa na trhu dovozu banánov prostredníctvom prerozdelenia colných kvót s cieľom podpory riadnej hospodárskej súťaže na tomto trhu. Na tento účel z odôvodnenia 14 uvedeného nariadenia vyplýva, že cieľom zákazu prevodu práv novými dovozcami na tradičných dovozcov, ktorý je upravený v článku 21 ods. 2 druhom pododseku tohto istého nariadenia, je zabrániť vytvoreniu neprirodzeného obchodu a špekuláciám medzi týmito dovozcami alebo narušovaniu normálneho obchodu na trhu s dovozom banánov.

63 Preto je potrebné konštatovať, že cieľ sledovaný právnou úpravou Únie nemôže byť dosiahnutý, ak sú po sebe nasledujúce plnenia spočívajúce v kúpe, dovoze a spätnom predaji banánov, o aké ide vo veci samej a ktoré sú pri samostatnom posúdení z právneho hľadiska platné, v skutočnosti porovnateľné so zakázaným prevodom dovozných licencií alebo práv vyplývajúcich z takýchto licencií novým dovozcom v prospech tradičného dovozcu, a umožňujú tradičnému dovozcovi rozšíriť svoj vplyv presiahnutím kvót, ktoré mu boli vyhradené na dovoz banánov za zvýhodnenú colnú sadzbu do Únie.

64 Po druhé pokiaľ ide o zámer týchto plnení, na to, aby bol poskytnutý dôkaz zneužívajúceho konania, tiež treba preukázať, že hlavným cieľom uvedených plnení je umožniť predmetnému tradičnému dovozcovi dovoz jeho vlastných banánov za zvýhodnenú colnú sadzbu v rámci colných kvót vyhradených pre nových dovozcov.

65 V tejto súvislosti, ako rozhodol Súdny dvor v rozsudku SICES a i. (C-155/13, EU:C:2014:145, body 37 až 39), aby sa dotknuté plnenia, akými sú dovozy vo veci samej, považovali plnenia, ktorých hlavným cieľom je poskytnúť kupujúcemu v Únii neoprávnenú výhodu, je nevyhnutné, aby dovozcovia mali záujem priznať takúto výhodu uvedenému kupujúcemu a aby plnenia boli pre nich hospodársky a obchodne neodôvodnené, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Hoci by takéto plnenia boli odôvodnené vôľou kupujúceho, aby sa uplatnila zvýhodnená colná sadzba, a hoci sú si dotknutí dovozcovia toho vedomí, nemožno ich *a priori* považovať za hospodársky neodôvodnené pre týchto dovozcov. Nemožno však ani vylúčiť, že za určitých podmienok také plnenia boli vytvorené umelo výlučne s cieľom uplatniť zvýhodnenú colnú sadzbu.

66 Pokiaľ ide o plnenia vo veci samej, umelý charakter týchto dovozov možno posúdiť najmä vzhľadom na existenciu nepriamych dôkazov, ktoré preukazujú, že úloha nových dovozcov vo veci samej bola v skutočnosti v uvedených plneniach obmedzená na fiktívneho dovozcu v prospech spoločnosti SIMBA. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v odpovedi na prvú otázku toto posúdenie napokon pozostáva v preverení, či títo dovozcovia požiadali o registráciu za nových dovozcov s cieľom získať licencie „AGRIM“ len na účel dovozu banánov do Únie za zvýhodnenú colnú sadzbu na účet tradičného dovozcu, spoločnosti SIMBA.

67 V tejto súvislosti môže vnútroštátny súd prihliadať na všetky právne, hospodárske a/alebo osobné vzťahy medzi predmetnými dovozcami v rámci týchto plnení (rozsudok Part Service, C-425/06, EU:C:2008:108, bod 62), a vychádzajúc z usmernení uvedených v bode 39 rozsudku SICES a i. (C-155/13, EU:C:2014:145) zohľadniť najmä skutočnosť, že nový dovozca, ktorý je držiteľom licencií „AGRIM“, neniesol v rámci predmetných plnení vo veci samej žiadne obchodné riziko, keďže toto riziko v skutočnosti pokrýval kupujúci v Únii, ktorý bol tiež tradičným dovozcom, alebo skutočnosť, že vzhľadom na predajnú cenu a cenu opätovného odpredaja predmetného tovaru sa zisk nového dovozcu ukázal ako bezvýznamný.

68 Naopak, ako uviedli noví dovozcovia vo veci samej vo svojich písomných pripomienkach predložených Súdnemu dvoru, je potrebné spresniť, že vzhľadom na špecifiká trhu dovozu banánov skutočnosť, že títo dovozcovia disponovali vlastnou infraštruktúrou, ktorá umožňuje uskladnenie a prepravu dovezených banánov, nie je na preukázanie umelého charakteru predmetných dovozov rozhodujúca. Požiadavka, aby noví dovozcovia disponovali takouto infraštruktúrou, by totiž odporovala cieľu nariadenia č. 2362/98, ktorým je umožniť novým dovozcom podieľať sa na trhu dovozu banánov.

69 Okrem toho, ako tvrdí Komisia vo svojich pripomienkach, umelý charakter predmetných dovozov môže tiež vyplývať zo systematického zaraďovania sprostredkovateľa do týchto plnení, v prejednávanej veci spoločnosti Rico Italia, ktorá je zaregistrovaná ako nový dovozca, ak sa ukáže, že jediným cieľom jej účasti bolo zakryť vzťahy medzi tradičným dovozcov, akým je spoločnosť SIMBA, a novými dovozcami, ako sú tí vo veci samej, v snahe uniknúť uplatneniu článku 21 ods. 2 nariadenia č. 2362/98.

70 Preto je potrebné na druhú otázku a prvú časť tretej otázky odpovedať, že článok 21 ods. 2 nariadenia č. 2362/98 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni plneniam, ako sú tie vo veci samej, v rámci ktorých nový dovozca kúpi prostredníctvom iného dovozcu zaregistrovaného ako nový dovozca tovar od tradičného dovozcu pred jeho dovozom do Únie a následne ho po jeho dovoze do Únie prostredníctvom toho istého sprostredkovateľa predá tomuto tradičnému dovozcovi, ak tieto plnenia predstavujú zneužívajúce konanie, čo prináleží určiť vnútroštátnemu súdu.

O druhej časti tretej otázky

71 Druhou časťou tretej otázky sa vnútroštátny súd pýta na následky vyplývajúce z konštatovania zneužívajúceho konania za predpokladu, ak by existencia takéhoto konania bola vo veci samej konštatovaná.

72 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 4 ods. 3 tohto nariadenia č. 2988/95 stanovuje, že „činy, o ktorých sa zistí, že boli úmyselne vykonané na získanie výhody v protiklade s právom [Únie] platným v danom prípade tým, že sa umelo vytvorili podmienky potrebné na získanie výhody, majú za následok neposkytnutie výhody alebo jej zrušenie“.

73 Povinnosť vrátiť výhodu neoprávnene získanú v dôsledku protiprávneho konania nepredstavuje sankciu, ale je len jednoduchým dôsledkom zistenia, že podmienky požadované na získanie výhody vyplývajúcej z právnej úpravy Únie boli vytvorené umelo, čím sa poskytnutá výhoda stala neoprávnenou, čo odôvodňuje povinnosť ju vrátiť (pozri rozsudok Pometon, C-158/08, EU:C:2009:349, bod 28 a citovanú judikatúru).

74 Z toho vyplýva, že plnenia, ktoré zakladajú zneužívajúce konanie, musia byť znovu definované vnútroštátnym súdom tak, aby bola nastolená situácia, ktorá by existovala v prípade, keby neexistovali plnenia predstavujúce zneužívajúce konanie (pozri analogicky rozsudok Halifax a i., C-255/02, EU:C:2006:121, bod 94).

75 Dovozca, ktorý umelo vyvolal situáciu, ktorá mu umožnila neoprávnené získanie zvýhodnenej colnej sadzby na dovoz banánov, je preto povinný zaplatiť clá spojené s dotknutým tovarom, pričom nie sú dotknuté prípadné správne, občianskoprávne alebo trestnoprávne sankcie stanovené vnútroštátnou právnou úpravou (pozri analogicky rozsudok Christodoulou a i., C-116/12, EU:C:2013:825, bod 68).

76 Preto je potrebné na druhú časť tretej otázky odpovedať, že článok 4 ods. 3 nariadenia č. 2988/95 sa má vykladať v tom zmysle, že konštatovanie zneužívajúceho konania za okolností, o aké ide vo veci samej, znamená, že dovozca, ktorý umelo vyvolal situáciu, ktorá mu umožnila neoprávnené získanie

zvýhodnenej colnej sadzby na dovoz banánov, je povinný zaplatiť clá spojené s dotknutým tovarom, pričom nie sú dotknuté prípadné správne, občianskoprávne alebo trestnoprávne sankcie stanovené vnútroštátnou právnou úpravou.

O trovách

77 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Článok 7 písm. a) nariadenia Komisie (ES) č. 2362/98 z 28. októbra 1998, ktoré stanovuje podrobné pravidlá pre uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 404/93, pokiaľ ide o režim dovozu banánov do Spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 1632/2000 z 25. júla 2000, v spojení s článkom 11 tohto nariadenia sa má vykladať v tom zmysle, že podmienka, podľa ktorej musí hospodársky subjekt vykonávať hospodársku činnosť dovozu „na vlastný účet a nezávisle“, sa týka nielen registrácie tohto subjektu za „nového“ dovozcu v zmysle tohto ustanovenia, ale aj zachovania jeho postavenia nového dovozcu vzhľadom na dovoz banánov v rámci colných kvót podľa nariadenia Rady (EHS) č. 404/93 z 13. februára 1993 o spoločnej organizácii trhu s banánmi, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 1257/1999 zo 17. mája 1999 o podpore rozvoja vidieka z Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF) a ktorým sa menia a rušia niektoré nariadenia.**

2. **Článok 21 ods. 2 nariadenia č. 2362/98 v znení zmien a doplnení sa má vykladať v tom zmysle, že bráni plneniam, ako sú tie vo veci samej, v rámci ktorých nový dovozca kúpi prostredníctvom iného dovozcu zaregistrovaného ako nový dovozca tovar od tradičného dovozcu pred jeho dovozom do Únie a následne ho po jeho dovoze do Únie prostredníctvom toho istého sprostredkovateľa predá tomuto tradičnému dovozcovi, ak tieto plnenia predstavujú zneužívajúce konanie, čo prináleží určiť vnútroštátnemu súdu.**

3. **Článok 4 ods. 3 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev sa má vykladať v tom zmysle, že konštatovanie zneužívajúceho konania za okolností, o aké ide vo veci samej, znamená, že dovozca, ktorý umelo vyvolal situáciu, ktorá mu umožnila neoprávnené získanie zvýhodnenej colnej sadzby na dovoz banánov, je povinný zaplatiť clá spojené s dotknutým tovarom, pričom nie sú dotknuté prípadné správne, občianskoprávne alebo trestnoprávne sankcie stanovené vnútroštátnou právnou úpravou.**

Podpisy